

Η πρώτη του Μάη, είναι μέρα ορόσημο για τους αγώνες του εργάτη.

Οι αιματοβαμμένες εξεγέρσεις των εργατών του Σικάγο στις αρχές Μάη του [1886](#), έγιναν ύστερα από επιτυχημένες διεκδικήσεις των εργατών στον [Καναδά](#) το [1872](#).

Δύο χρόνια νωρίτερα, το [1884](#), πάρθηκε στο συνέδριο της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Εργασίας η απόφαση να γίνουν την πρώτη Μάη του 1886 απεργιακές κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις στο [Σικάγο](#), το μεγαλύτερο τότε βιομηχανικό κέντρο των [ΗΠΑ](#). Αίτημα η μείωση των ωρών εργασίας και σύνθημα "Οχτώ ώρες δουλειά, οχτώ ώρες ανάπαυση, οχτώ ώρες ύπνο".

Εκείνη τη μέρα, 1η Μαΐου του [1886](#), 400.000 άνθρωποι συμμετείχαν στις απεργίες που γίνονταν σε όλη την χώρα, και πάνω από 80.000 στο Σικάγο. Αυτό το Σάββατο του 1886, μια εργάσιμη μέρα, οι εργάτες, ξεκίνησαν με τις γυναίκες και τα παιδιά τους για να διαδηλώσουν ειρηνικά στο χώρο της συγκέντρωσης στην πλατεία Haymarket.

Στη γύρω περιοχή, είχαν παραταχθεί αστυνομικές δυνάμεις αποτελούμενες από 1350 άτομα, οπλισμένα με οπλοπολυβόλα οι οποίοι περίμεναν το σύνθημα για να δράσουν.

Κι ενώ το πλήθος παρακολουθούσε τις ομιλίες, ο επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης, διατάσσει να διαλυθεί η συγκέντρωση. Μια βόμβα έσκασε κοντά στους αστυνομικούς οι οποίοι άρχισαν να πυροβολούν και να χτυπούν τους συγκεντρωμένους χωρίς καμιά διάκριση. Είναι ακόμα άγνωστος ο αριθμός των θυμάτων αφού πολλοί τραυματισμένοι κατέληξαν τις επόμενες ημέρες, επίσημα μόνο οκτώ νεκροί αστυνομικοί και τέσσερις διαδηλωτές έχουν επαληθευτεί.

Το γνωστό σκίτσο ενός αναρχικού που πετάει μία βόμβα εμφανίστηκε έπειτα αυτού του συμβάντος.

Οκτώ συλληφθέντες διαδηλωτές δικάστηκαν, τέσσερις αυτών καταδικάστηκαν σε θάνατο και άλλος ένας αφαίρεσε μόνος τη ζωή του στην φυλακή. Η διεθνής προβολή αυτής της δίκης δημιούργησε τα θεμέλια της Εργατικής Πρωτομαγιάς ως Εργατικής Γιορτής.

Πρωτομαγιά στην Ελλάδα

Το [1892](#) έγινε η πρώτη πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στην Ελλάδα, από τον Σοσιαλιστικό Σύλλογο του [Καλλέργη](#). Το [1893](#), 2000 διαδήλωσαν ζητώντας οχτάωρο, Κυριακή αργία και κρατική ασφάλιση στα θύματα εργατικών ατυχημάτων. Το [1894](#), γίνεται μια μεγάλη συγκέντρωση με τα ίδια αιτήματα που λήγει με 10 συλλήψεις και τον Αύγουστο ακολουθεί σύλληψη του σοσιαλιστή Σταύρου Καλλέργη.

Το [1936](#) έχουμε τους καπνεργάτες της [Θεσσαλονίκης](#). Τα γεγονότα ξεκίνησαν γύρω στο Φεβρουάριο, με κατάληψη ενός εργοστασίου ύστερα από την απόρριψη των αιτημάτων των εργατών και συνεχίστηκε με συμπαραράσταση καπνεργατών από άλλα εργοστάσια. Εναντίον τους χρησιμοποιήθηκε τόσο η αστυνομία όσο και ο στρατός. Δεν υπήρχε κεντρική συγκέντρωση, αλλά μικρές συγκεντρώσεις με ομιλητές σε διάφορα μέρη της

πόλης. Σε μια συγκέντρωση στη διασταύρωση Εγνατίας και Βενιζέλου, χωροφύλακες πυροβόλησαν και σκότωσαν 7-8 εργάτες. Σ' αυτό το σημείο έχει στηθεί το μνημείο του καπνεργάτη. Με πυροβολισμούς προσπάθησαν να διαλύσουν και τις άλλες συγκεντρώσεις και συνολικά είχαμε τουλάχιστον 12 νεκρούς και 300 τραυματίες. Οι δολοφονίες των εργατών ήταν η έμπνευση του [Ρίτσου](#) για τον "Επιτάφιο".